

כדורגלי
מכבי תל-אביב
מאשימים:

עשו לנו

מינכן בנאר-שבע

„זה לא ספורט, זה טירוף“ אמרו הי-
שחקנים. „עשו לנו מינכן בבאר-שבע.“
נאנח אחד העסקנים.

המישטרה

נתנה דוגמה

כבר המישחק עצמו היה אלים ופרוע. מספר יוסף מרימוביץ, מאמן מכבי תל-אביב. „האווירה היתה חמה מההתחלה. אוהדי הפועל באר-שבע השליכו עלינו אבנים שלמולנו לא פגעו בנו בגלל המרחק. במשך כל המישחק ביצעו שחקני באר-שבע עבירות כחונה תחילה על שחקנים ללא כדור. זה קורה כשמישחק מתחמם ושחקנים מבצעים עבירות. אבל השופט צריך להגיב. הפעם נראה היה שהשופט, איתן, מפחד להגיב. לא יודע מה היה קורה אם אחד מאיתנו שעשו שחקני באר-שבע בשבת האחרונה. כשנגמר המישחק היה הקהל שלהם היסטרי. הוא היה משולהב גודנו. אני לא יודע מה הי הקורה אם אחד מאיתנו היה נופל בידיים שלהם. אבל מה אפשר לדרוש מהם אם המישטרה שלהם נתנה להם דוגמה. בשעת המישחק, התנפל אחד השוטרים על הקוון ממן והיכה אותו עד שקצין הסריד ביניהם. נשארנו באי-סדיון שעתיים. עד שהיה חושך ואפשר היה להוציא אותנו משם. הכניסו אותנו למכונית אסירים. בעזרת מגינים כיסונו את החלונות שלא ייפגע אף אחד. שתי מכוניות מישטרה ליוו אותנו אל מחוץ לעיר, במהירות, בדרך צדדית. „הרבה זמן כבר לא פחדתי כמו שפחדתי שם“ מסכם מרימוביץ.

„אליהו דקל, שחקן באר-שבע הכניס לי בעיניו בצוואר כששכבתי על הדשא בלי כדור.“ נזכר בחלחלה מאיר נמני, כדור-גלן מכבי, ששימש אחת המטרות הערי קריות להתנכלות אנשי באר-שבע. „אחרי כך, כשהשופט איתן עמד לדינו, הכניס לי השחקן נומה גניחה בראש. נפלתי על הארץ מעולף. פעם שנייה באותו מישחק. אני משחק כדורגל חמש שנים ואינני זוכר מישחק אלים וברוטאלי כמו זה. לא האמנתי שדבר כזה יכול לקרות על מיגרש כדורגל בישראל. היגשתי למישר טרה שתי תלונות, אחת נגד דקל והי שנייה נגד נומה. זה לא יעזור. השוטרים הבאר-שבעים בעצמם קיללו אותנו ו-אימו עלינו בזמן המישחק. אז למי אפשר להגיש תלונה? אם לא יעשו להם שום דבר, אם לא יתנו להם עונש, זה יהיה הסוף. איך אפשר לשחק כדורגל

המשטרה מתפרעת

קצין מישטרה באר-שבע מנסה למנוע מאחד מסמליו להסתער על שופט הקו במישחק בין קבוצת הפועל באר-שבע לקבוצת מכבי תל-אביב שנערך השבת. הסמל כעס על אחת מהחלטות השופט וניסה להכותו. בתום המישחק נאלצה המישטרה לצייד את כדור-גלני מכבי בקסדות ומגינים כדי להציל את חיייהם מהזמן מתפרע חמתו באוטובוס.

כבר הובלנו אנחנו שניים אחד. עכשיו היה תורנו למשוך זמן ולהאיט את הי מישחק. אבל זה לא היה פשוט. מאחורי השער 15 הצטופפו 15 שוטרים, פלוס סדרנים, פלוס צלמים פלוס חברי ההנהלה של באר-שבע. כולם ביחד קיללו אותי והתחילו לנעוץ את קורות השער שלי. „כל הזמן קיללו אותי. לא נעים לחזור על מה שאמרו. אני רק בן-אדם. לא על מה מברזל. ניגשתי לשופט ואמרתי לו: תראה, מאימים, יורקים, לא נותנים לי שחק. למה אתה נותן לעשרים ושניים איש לעמוד מאחוריי?“

„השופט אפילו לא הזהיר אותם. בעצמו פחד. רבי-סמל מישטרה אחד צעק אלי: „בן-זונה!“ וירק עלי. החזרתי לו באותם מילים. אני רק בשר ודם. רבע שעה לפני סיום המישחק דחפתי את אחד הצלמים שהפריע לי. ניגש הצלם השני והיכה על מצחי עם המצלמה שלו. ירד לי דם. הת-נפחה לי חבורה רצינית מעל העין. צביקה

רוזן שאל אם כדאי להפסיק את המישחק. לא היה כדאי להפסיק רבע שעה לפני הסוף כשאנחנו מובילים. חסר היה לנו לחזור עוד פעם לשם. ידעתי שזה לא יגמר קל. אחד מחברי ההנהלה של באר-שבע צעק אלינו: „אתם לא תצאו מכאן חיים!“ מה אפשר כבר לענות לבן-אדם כזה?

„סוף סוף נגמר הסיוט הזה. החברה מ-באר-שבע חשבו שהם גיבורים גדולים. הבן שלי היה במיגרש. אמרתי למישהו שיקח אותנו על אחריותו למלון בבאר-שבע. פחדתי שמישהו ישמע איפוא אני שם אותו ויעשו לו משהו בגללי. אי-אפשר היה לבטוח שם באף אחד. בסוף אמרו לנו השוטרים: „תגידו לנו תודה שהוצאנו אתכם חיים משם!“

„זה לא יאומן מה שקרה שם. אני לא יכול לשכוח את התמונה איך שנמני שוכב על הארץ ודקל בועט בו. נמני כיסה ראשו בידיו וממש בכה: „לא! לא! אל תעשה את זה!“ שום דבר לא עזר והי שופט לא ראה את זה אפילו.

„אם לא ישימו סוף לזה נצטרך לקחת איתנו שומרי-ראש ואקדחים לכל מי-שחק.“

איש מישטרה

מדווח לעיתון

„זה היה רק נס.“ מסכם מנהל הקבוצה חיים ליבוביץ. „בעצמי ראיתי איך שוטר נרגם באבנים. הוא נפצע קשה מחתך בצוואר ובגולגולת. אחרי האוטובוס שלנו חתה משאית עם ילדים מתי-אביב וזרקו גם עליהם אבנים. נהג המשאית נפצע בי-ראשו. סמל מישטרה קפץ פנימה ולקח אותנו לבית-חולים. חייל שהיה באוטובוס שלנו נפצע קל בידו. מול שזה נגמר ככה. זה יכול היה להיגרם באסון גדול. בפעם הבאה אולי לא תצליח המישטרה להציל אותנו?“

יומיים אחרי המישחק פירסם מעריב את הגירסה הבאר-שבעית למה שאירע: „שחקני מכבי תל-אביב שיחקו השבת ב-גסות רבה ובצורה פרובוקטיבית. עובדה היא שלשחקני מכבי תל-אביב לא אירע דבר במיגרש וגם מחוצה לו עד שיצאו מבאר-שבע.“

כותב הגירסה — אריה רפפורט, איש מישטרה באר-שבע, שקיבל רשות מה-מישטרה לדווח על מישחקי כדורגל ועל פעילות מישטרה-באר-שבע בהם.